

Redescobrir Moisès Sidrach

El pintor Moisès Sidrach va néixer al poble de Lladó (Alt Empordà) el 13 de gener de l'any 1938. El dia del seu 42è aniversari l'artista morí, massa jove, en el seu poble natal.

Va tenir una vida atzarosa, apassionada i lliurada completament a l'art i a la recerca constant d'un llenguatge plàstic. A pesar de ser autodidacte pel que fa a la formació, la seva personalitat inquieta i la convicció que havia de deixar un missatge

vital, transmès mitjançant la seva obra, l'esperonà fins a la fi. Sidrach fou un artista fonamentalment figuratiu i va ser influït per les diverses tendències que formen part de la gènesi de pintura contemporània. Si s'hagués de definir el seu art, cosa

Autoretrat de Moisès Sidrach.

Begur, més indià que mai

L'aposta pel turisme cultural aviat ve dita, sobretot quan, fent balanç de la temporada, s'ha fet una mica menys de calaix que de costum. Llavors és quan algunes poblacions s'emmirallen en d'altres que, com Begur, ja tenen una tradició en aquest sentit.

Sovint el problema que perjudica aquestes viles pioneres és la manca d'imaginació d'alguns programadors, que es limiten a copiar-se els uns als altres i a aplegar visites teatralitzades, mercats al carrer, o ofertes gastronòmiques temàtiques.

Enguany Begur ha fet un pas més amb la intenció de singularitzar la seva aposta cultural particular, mitjançant un eix temàtic al voltant del qual han girat moltes de les seves activitats estiuenques. Aprofitant el seu esplèndid passat indià, present tant en la seva arquitectura com en la memòria de molts begurencs, s'han programat un seguit d'actes plens de ressos antillans, començant per les visites guiades d'enguany, «Com una havanera». L'espetec final fou la primera Fira d'indià, celebrada el primer cap de setmana de setembre. Sota la temàtica cubana, la temptació és derivar cap al populisme i la banalitat, però l'organització va preocupar-se de combinar rigor i diversió. Els recitals de poesia i música cubana bé es varen poder harmonitzar amb la presència i l'actuació de la cantant Lucrecia; l'èxit del mercat i les cercaviles va ser paral·lel al del debat sobre el passat i el present de les relacions entre Cuba i Catalunya, moderat per l'historiador i arxiver Lluís Costa.

Tot plegat, és clar, no s'improvisa d'un dia per l'altre. Abans, s'ha anat sedimentant una tasca de catalogació dels edificis indiàns, s'ha fet una recerca històrica important sobre aquest passat (la va fer el mateix Costa amb el llibre *L'illa dels somnis*, sobre l'emigració de Begur a Cuba al segle XIX), i se l'ha divulgat, ja fos amb les mateixes visites teatralitzades o amb la guia de visitants.

Ara només esperen que a d'altres viles indianeques no hi hagi cap programador cultural assedegat i sense imaginació. Per si de cas, n'han enregistrat la iniciativa.

Josep Pujol i Coll

que no és fàcil ni segurament necessària, hauríem de considerar-lo expressionista, especialment proper a l'expressionisme alemany.

Quan tot just falta un any perquè s'acompleixin vint-i-cinc anys de la seva mort, el millor homenatge que se li podia fer ha estat iniciativa de la seva família, que consisteix en una sala d'exposició permanent de la seva obra. La idea de fer un museu al seu poble, on l'obra de Moisès Sidrach s'oferís a la contemplació pública, va quedar explicitada ja en vida del pintor, que no era gens favorable a la seva dispersió. És per això que l'obertura d'aquesta sala té quelcom de compliment